

Bilag 5.

Regulativ for bekæmpelse af kønssygdom i Grønland.**A.**

For de under grønlandsk ret stående personer gælder efterfølgende bestemmelser:

§ 1.

Det er under strafansvar pligt for enhver, som mener sig smittet af kønssygdom, snarest muligt at fremstille sig for lægen og underkaste sig den af denne forordnede kur og pleje. Ved steder, hvor der ikke findes læger, anmelder vedkommende sin sygdom til stedets medicinalforvalter, som begynder kurforanstaltninger, og som melder sygdomstilfældet til kommunerådet, hvem det påhviler at sørge for, at patienten snarest derefter kommer til lægen (jfr. cirk. af 27. marts 1925, se beretn. og kundg. 1925, I., side 253).

§ 2.

En person, som er lidende af kønssygdom, må ikke uden indhentet tilladelse fra sundhedskommissionen foretage rejser til andre beboede stede, og dette skal af lægen eller dennes stedfortræder meddeles vedkommende — på dertil særlig trykte blanketter — såvel som at det er en strafbar handling, sålænge sygdommen står på, at have legemlig omgang med andre. Når den syges tilstand skønnes ikke længere at være smittefarlig, gives der ham skriftlig attest herom. Det påhviler lægen eller dennes stedfortræder at meddele pågældende kommuneråd, såvel når en beboer på grund af sygdom ikke må forlade pladsen, som når han atter frit kan forlade denne.

§ 3.

Den, der søger at skjule sin sygdom, kan af sundhedskommissionen tvangsindlægges på sygehuset; ligeledes kan en patient tvangsindlægges, når han ikke følger den

foreskrevne kur eller overtræder forbudet imod at rejse til andre steder. Er sygdommen syfilis, kan indlæggelse altid finde sted.

§ 4.

Enhver, der af en med kønssygdom smittet person opgives som eventuel smitekilde, har pligt til at underkaste sig lægeundersøgelse.

§ 5.

Tvungen undersøgelse af befolkningen eller visse dele af denne kan finde sted i særlige tilfælde, dog kun når sundhedskommissionen enstemmig vedtager det. Det bør altid først forsøges at få en frivillig undersøgelse af tilstrækkeligt omfang iværksat.

§ 6.

Sager, der opstår i henhold til ovenanførte bestemmelser, påkendes af sysselretterne. Straffen fastsættes efter samme regler, som ifølge den gældende retspraksis anvendes for forseelser, hvormed overtrædelsen i det enkelte tilfælde kan sættes i klasse.

Desuden kan en person, der — vidende om sin sygdom — ved grov ligegyldighed påfører andre kønssygdom, idømmes erstatning til den skadelidte, hvis denne begærer det, i det omfang, retten bestemmer.

B.

De under dansk lov i Grønland stående personer vil have at respektere foranstående bestemmelser og er iøvrigt underkastet de for disse forhold til enhver tid gældende danske love og bestemmelser (straffelovens § 181 og lov nr. 8 af 30. marts 1906 m. fl.).

Dette regulativ træder i kraft den 1. januar 1929 i Sydgrønland og den 1. juli 1929 i Nordgrønland.

Indenrigsministeriet, den 27. august 1928.

Kragh.

A. P. Olsen.